

Marienlexikon. Herausgegeben im Auftrag des Institutum Marianum Regensburg E. V von Professor Dr. Remigius Bäumer und Professor Dr. Leo Scheffczyk, t. 1, St. Ottilien 1988-1994.

Wydany w Niemczech w latach 1988-1994 6-tomowy Leksykon Maryjny przedstawia szczególne dzieło w leksykonografii. Nawiązuje on do tradycji encyklopedii teologicznych wydawanych w różnych katolickich kręgach naukowych już od średniowiecza i od leksykonów maryjnych, ukazujących się od początku XVII wieku.

W Niemczech zabiegano od 1949 roku o wydanie leksykonu maryjnego. Inicjatorem był wtedy dogmatyk z Ratzbony, prof. dr Englhardt, wspierany przez innych niemieckich mariologów. Znani autorzy z najróżniejszych dziedzin wiedzy obiecywali współpracę. W latach 1957-1967 ukazało się osiem tomów w wydawnictwie Pustet w Ratzbonie. Leksykon ten został dobrze przyjęty przez krytykę. Niestety, ze względów ekonomicznych nie mógł być kontynuowany.

Dla powstania omawianego 6-tomowego Leksykonu Maryjnego decydujące znaczenie miało założenie w Ratzybonie w 1966 roku Instytutu Maryjnego. Jego twórca, biskup Graber przedstawił plan wydania encyklopedii maryjnej, biskup pomocniczy Guggenberger zajął się jego realizacją, a urzeczywistnienie idei dokonało się w wydawnictwie EOS Verlag Erzabtei St. Ottilien.

O celu tego dzieła napisano w przedmowie do pierwszego tomu. Powiedziano tam, że Leksykon nie zamierza przedstawiać tylko biblijnych podstaw mariologii, ale także wykazać, co Kościół ogłosił o osobie i postawie Maryi w Bożym planie zbawienia. Encyklopedia miała zamiar dać całościowe spojrzenie na mariologię i pobożność maryjną, a ponadto ukazać zrozumienie dla czci maryjnej w przeszłości i przedstawić jej potrzebę w teraźniejszości.

Obecnie stawiamy sobie pytanie, czy ten cel został osiągnięty? Tak. Redaktorom dzieła i wydawcy trzeba wyrazić podziękowanie. Osiągnięcie jest tak wielkie, że wszyscy, którzy interesują się teologią, duchowością, sztuką, historią literatury i folklorem mogą z pożytkiem sięgnąć po ten Leksykon. Uniwersalność tego dzieła potwierdza jeszcze obszerny, międzynarodowy zespół autorów poszczególnych artykułów. Niektórzy z nich reprezentują polskie środowisko teologiczne.

Marienlexikon otrzymał wiele pozytywnych recenzji w niemieckiej literaturze naukowej. M.in. jego zalety przedstawiały takie periodyki, jak: „Theologische Revue”, „Forum katholische Theologie”, „Theologie und Glaube”, „Trierer Theologische Zeitschrift” i „Archiv für Liturgiewissenschaft”. Również w kościelnej i codziennej prasie mówiono pozytywnie o tym dziele.

Nie tylko w Niemczech, ale także we Włoszech, Belgii, Hiszpanii, Francji, Szwecji i Grecji *Marienlexikon* znalazł pozytywne przyjęcie. U nas w Polsce na ten temat w „Collectanea Theologica” pisał Lucjan Balter.

Marienlexikon jest tak wspaniałym osiągnięciem, że domaga się tłumaczenia na język polski. Niech ten leksykon przyniesie błogosławieństwo Boże Kościołowi, nauce i światu oraz pogłębi miłość do Matki Zbawiciela.

ks. Zdzisław Lec